

navne, der har en sådan lighed med almindelig kendte historiske slægtsnavne, at forveksling let kan ske.

Nr. 4-7 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til udvalgets forslag.

Til § 7.

Nr. 1 og 2 svarer bortset fra en redaktionel ændring til udvalgets forslag.

Den ændrede formulering af nr. 3 tilsigter at tydeliggøre, at navnet er forbeholdt, blot én her i riget bosat person har foretaget anmeldelse til justitsministeriet. Beskyttelsen ophører således ikke, blot fordi anmelderen selv opgiver sin bopæl i Danmark eller afgår ved døden. Såfremt der derimod ikke længere her i landet findes nogen til navnet berettiget, følger det af bestemmelsen i § 6, nr. 1, at beskyttelsen ophører.

Nr. 4 svarer til udvalgets forslag.

Under nr. 5 er foretaget en tilføjelse, således at kun kunstnere m. v., der er bosat i Danmark, kan forbeholde kunstnernavne og pseudonymer. Dette stemmer med, at beskyttelsen af navnet også efter denne bestemmelse er afhængig af, at der i Danmark findes en til navnet berettiget, jfr. § 6, nr. 1.

Til § 8.

Under nr. 2 er foreslået en ændring i forhold til udvalgets udkast. Et stedbarn kan herefter kun få navneforandring til stedfaderens slægtsnavn eller stedmoderens *pigenavn*, ikke til hendes tidligere ægtefælles navn, som hun eventuelt bærer i medfør af § 12, stk. 3, 2. pkt.

Bortset fra redaktionelle ændringer svarer bestemmelsen i øvrigt til udvalgets forslag.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til udvalgets forslag.

Til § 10.

Den ændrede formulering af bestemmelsen i stk. 1 tilsigter at tydeliggøre, at retten til at bære moderens ægtefælles navn kun kan frakendes barnet, såfremt det er avlet under ægteskabet, jfr. betænkningen side 42 og 48. Reglen gælder efter sin ordlyd også, såfremt barnet først fødes efter ægteskabets ophør, f. eks. ved skilsmisse. I disse tilfælde vil manden imidlertid under en skilsmissesag kunne påstå hustruen frakendt retten til at bære hans navn, jfr. forslaget § 12, stk. 2. Tages hans påstand til følge, indebærer reglen i forslaget § 13, at også barnet mister retten til navnet. Har han undladt at nedlægge påstand efter § 12, stk. 2, vidende om, at hustruen ventede et barn, som han ikke er fader til,

eller er hans påstand ikke taget til følge under skilsmissesagen, bør der normalt heller ikke gives ham medhold i en sag, hvorunder han alene påstår barnet frakendt retten til at bære hans navn.

Til §§ 11-13.

Bestemmelserne svarer bortset fra en redaktionel ændring i § 12, stk. 3, til udvalgets udkast.

Til § 14.

Bestemmelsen i § 14, stk. 2, i udvalgets forslag foreslås udeladt. Efter denne bestemmelse tilkommer valg af fornavn forældrene i forening, hvis de begge har del i forældremyndigheden, og ellers den, der har forældremyndigheden. Dette følger imidlertid allerede af myndighedslovens § 19, hvorefter forældremyndigheden medfører pligt til at sørge for barnets person og beføjelse til at træffe bestemmelse om dets personlige forhold.

Til § 15.

Bestemmelsen er ændret noget i forhold til udvalgets udkast.

I *stk. 1* foreslås for det første optaget en bestemmelse svarende til udvalgets forslag til § 15, stk. 1, nr. 2, hvorefter der som fornavn (herunder mellemnavn) i almindelighed ikke kan vælges et navn, som ikke efter sin karakter er et fornavn. Dette gælder som hovedregel, uanset om navnet kunne meddeles barnet som slægtsnavn ved navnebevis, jfr. §§ 5-8, idet det ikke vil være muligt for de kirkelige myndigheder, der har med dåb og navngivelse at gøre, at træffe afgørelse herom. Såfremt man derfor ønsker som mellemnavn at tillægge et barn f. eks. et frit opfundet navn, der ikke er forbeholdt, må dette ske ved navnebevis, jfr. § 16 og bemærkningerne hertil. Adgangen til i forbindelse med dåb eller navngivelse at tillægge barnet et mellemnavn foreslås imidlertid udvidet i forhold til udvalgets lovudkast. Efter lovforslaget vil man således kunne tillægge barnet faderens eller moderens slægtsnavn — det forudsættes herved, at barnet ikke bærer samme navn som slægtsnavn. Endvidere vil man som mellemnavn kunne vælge faderens eller moderens mellemnavn eller en af bedsteforældrenes slægtsnavn.

Det forekommer kun sjældent, at det navn, der ønskes tillagt barnet som mellemnavn, er et bindestreksnavn eller i øvrigt består af flere led. Man har derfor anset det for overflødig at give særlige regler til imødegåelse af uheldige navnekonstellationer, men det forudsættes, at myndighederne kan nægte at acceptere sådanne mellemnavne i medfør af bestemmelsen i stk. 2, hvorefter der ikke må